

Kundaktaki Boncuk

BAHANUR GARAN

Kundağında boncuğunu arar zaman,
Ruhu pencereden atar
Ve kırar bir gölgeyi tam ortasından
Vakit öğleye yakın günlerden ırak.

Ben bir rüyaya dalarken apansız
Kırlangıç yatağında
Rüzgâr diz çöker eteğime
Uyuyakalır yanımda,
Dolanır fistanı ayak ucuma,
Ilığını örter çıplak alnıma.

207

Kundağında boncuğunu arar zaman
Rüzgârın gelin bohçasında,
İğnesine batar gözleri;
Bir iğnedir koca delik
Çengelinde çocukluğu saklar.

Boncuğuna kavuşur zaman
Sonunda
Takılı kalır iğnesi
Boğazında...